

என்னோடுள்ள ருக் இறைவன் படைத்தனள்
தன்னோடுள்ள ருக் தமீழ்செய்யு மாறே,

சு.பு.
3062

திருமுலநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருமந்திரம்

(பாயிரம்)

யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

சிவமயம்

திருமூலநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருமந்திரம்

(பாயிரம்)

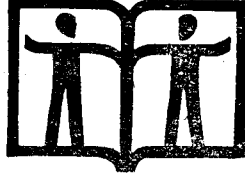

வெளியீடு:

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்
411/1, காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முதற்பதிப்பு
பதிப்புரிமை
விலை ரூபா 1-00

சர்வதேச புத்தக ஆண்டு வெளியீடு

International Book Year Release

J. C. T. B. P. S. S. Publication No. 26

THIRU MOOLAR NAYANAR'S

THIRU-MANTHIRAM

(PAYIRAM)

Published by:

THE JAFFNA CO-OPERATIVE TAMIL BOOKS
PUBLICATION AND SALES SOCIETY LTD.
(Regd. No. J/1538 of 10-11-67)

411/1 (693), K.K.S.ROAD, JAFFNA.

அச்சுப்பதிவு: செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூலர்

திருமந்திரம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தளை யானை முகத்தளை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றளை
நந்தி மகன்றளை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

சிறப்புப் பாயிரம்

(அ) குருமட வரலாறு

- 1 வந்த மடமேழும் மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி உதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திரம் ஒன்பது சார்வுமூ வாயிரம்
சுந்தரன் ஆகமச் சொன்மொழிந் தானே. 1
- 2 கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பால் அகோரர்
நலந்தரு மானிகைத் தேவர்நா தாந்தர்
பலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தேவரே. 2

(ஆ) திருமந்திரத் தொகைச் சிறப்பு

- 3 மூலன் உரைசெய்த முப்ப துபதேசம்
மூலன் உரைசெய்த முந்நூறு மந்திரம்
மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
மூலன் உரைசெய்த மூன்றுமொன் றுமே. 1

- 4 மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவியை நண்ணுவ ரன்றே. 2
- 5 வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின்
முத்தி முடிவிது மூவா யிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து மூவா யிரம்பொது
வைத்த சிறப்புத் தருமிவை தானே. 3
- 6 அத்தன் நவதீர்த்தம் ஆடும் பரிசுகேள்
ஒத்தமெய்ஞ் ஞானத் துயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியாம் என்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. 4
- 7 வித்தக மாகிய வேடத்தர் உண்டணண்
அத்தன் அயன்மால் அருந்தியு அன்னமாம்
சித்தம் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின்
முத்தியாம் என்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. 5

—0—

க. பொதுப் பாயிரம்

1. கடவுள் வாழ்த்து

- 1 ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே. 1
- 2 போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை
நாற்றிசைக் கும்நல்ல மாதுக்கு நாதனை
மேற்றிசைக் குந்தென் திசைக்கொரு வேந்தனாங்
கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே. 2
- 3 ஒக்கநின் றுனை உலப்பிலி தேவர்கள்
நக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாள்தொறும்
பக்கநின் றுர்அறி யாத பரமனைப்
புக்குநின் றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே. 3
- 4 சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே. 4
- 5 அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவனன்றி ஊர்புகு மாறறி யேனே. 5
- 6 முன்னையொப் பாயுள்ள மூவர்க்கு மூத்தவன்
தன்னையொப் பாயொன்றும் இல்லாத் தலைமகன்
தன்னையப் பாளனில் அப்பனு மாய்உளன்
பொன்னை யொப்பாகின்ற போதகத் தானே. 6
- 7 தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வார்இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யானே. 7

- 8 பொன்னாற் புரிந்திட்ட பெரற்சடை யென்னப்
பின்னாற் பிறங்க இருந்தவன் பேர்நந்தி
என்னால் தொழப்படும் எம்இறை மற்றவன்
தன்னால் தொழப்படு வாரில்லை தானே. 8
- 9 அயலும் புடையும்எம் ஆதியை நோக்கில்
இயலும் பெருந்தெய்வம் யாதுமொன் றில்லை
முயலும் முயலில் முடிவுமற் ருங்கே
பெயலும் மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே. 9
- 10 பிதற்றுகின் றேன்என்றும் பேர்நந்தி தன்னை
இயற்றுவன் நெஞ்சத் திரவும் பகலும்
முயற்றுவன் ஒங்கொளி வண்ணன்எம் மானை
இயற்றிகழ் சோதி இறைவனு மாமே. 10
- 11 கண்ணுத லான்ஒரு காதலின் நிற்கவும்
எண்ணிலி தேவர் இறந்தார் எனப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களும்
அண்ணல் இவன்என் றறியகி லார்களே. 11
- 12 மண்ணளந் தான்மல ரோன்முதல் தேவர்கள்
எண்ணளந் தின்னம் நினைகிலார் ஈசனை
விண்ணளந் தான்தன்னை மேல்அளந் தாரில்லை
கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றானே. 12
- 13 கடந்துநின் றுன்கம லம்மல ராதி
கடந்துநின் றுன்கடல் வண்ணன் எம்மாயன்
கடந்துநின் றுன்அவர்க் கப்புறம் ஈசன்
கடந்துநின் றுன்எங்கும் கண்டுநின் றானே. 13
- 14 ஆதியு மாய்அர னாய்உட லுள்ளிந்
வேதியு மாய்விரிந் தார்ந்திருந் தான்அருட்
சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையுள்
நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றானே. 14

- 15 கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாது குலாவிய வாழ்நுதல் பாகளை
யாது குலாவி அமரருந் தேவருங்
கோது குலாவிக் குணம்பயில் வாரே. 15
- 16 காயம் இரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினும்
ஆயங் கத்தூரி யதுமிக்கும் அவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணினும்
ஈசன் உறவுக் கெதிரில்லை தானே. 16
- 17 அதிபதி செய்து அளகை வேந்தனை
நிதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி
அதுபதி யாதரித் தாக்கம தாக்கின்
இதுபதி கொள்ளென்ற எம்பெரு மானே. 17
- 18 இதுபதி ஏலங் கமழ்பொழில் ஏழும்
முதுபதி செய்தவன் மூதறி வாளன்
விதுபதி செய்தவன் மெய்த்தவம் நோக்கி
அதுபதி யாக அமருகின் றானே. 18
- 19 முடிவும் பிறப்பையும் முன்னே படைத்த
அடிகள் உறையும் அறநெறி நாடில்
இடியும் முழக்கமும் ஈசர் உருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே. 19
- 20 மன்னிய வாய்மொழி யாலும் மதித்தவர்
இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற ஈசனைப்
பின்னை உலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னும் அவனை உணரலு மாமே. 20
- 21 வானப் பெருங்கொண்டல் மாலயன் வானவர்
ணனப் பிறவி ஒழிக்கும் ஒருவனைக்
கானக் களிறு கதறப் பிளந்தளங்
கோனைப் புகழமின் கூடலு மாமே. 21

- 22 மனத்தில் எழுகின்ற மாயநன் னுடன்
நினைத்த தறிவ னெனில்தான் நினைக்கிலர்
எனக்கிறை அன்பிலன் என்பர் இறைவன்
பிழைக்கநின் றூர்பக்கம் பேணிநின் றுனே. 22
- 23 வல்லவன் வன்னிக் கிறையிடை வாரணம்
நில்லென நிற்பித்த நீதியுள் ஈசனை
இல்லென வேண்டா இறையவர் தம்முதல்
அல்லும் பகலும் அருளுகின் றுனே. 23
- 24 போற்றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்னடி
தேற்றுமின் என்றுஞ் சிவனடிக் கேசெல்வம்
மாற்றிய தென்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற்றிநின் றூர்வழி மன்னிநின் றுனே. 24
- 25 பிறப்பிலி பிஞ்ஞுகன் பேரரு ளாளன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
சுறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமும், ஆமே. 25
- 26 தொடர்ந்துநின் றுனைத் தொழுமின் தொழுதால்
படர்ந்துநின் றுன்பரி பாரக முற்றுங்
கடந்துநின் றுன்கம லம்மலர் மேலே
உடந்திருந் தானடிப் புண்ணிய மாமே. 26
- 27 சந்தி எனத்தக்க தாமரை வாண்முகத்
தந்தமில் ஈசன் அருள்நமக் கேயென்று
நந்தியை நாளுந் வணங்கப் படுமவர்
புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் றுனே. 27
- 28 இணங்கிநின் றுள்ளங்கு மாகிநின் றுணும்
பிணங்கிநின் றுன்பின்முன் னுகிநின் றுணும்
உணங்கிநின் றுன்அம ராபதி நாதன்
வணங்கநின் றூர்க்கே வழித்துணை யாமே. 28

- 29 காணநில் லாயடி யேற்குற வாருளர்
நாணநில் லேன்உன்னை நான்தழு விக் கொளக்
கோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத்
தாணிய னுகி அமர்ந்துநின் றுனே. 29
- 30 வானின் றழைக்கும் மழைபோல் இறைவனுந்
தானின் றழைக்குங்கொல் என்று தயங்குவார்
ஆனின் றழைக்கு மதுபோல்என் நந்தியை
நானின் றழைப்பது ஞானங் கருதியே. 30
- 31 மண்ணகத் தான்ஒக்கும் வானகத் தான்ஒக்கும்
விண்ணகத் தான்ஒக்கும் வேதகத் தான்ஒக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றுணுக்கே
கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே. 31
- 32 தேவர் பிரான்நம் பிரான்திசை பத்தையும்
மேவு பிரான்விரி நீருல கேழையுந்
தாவு பிரான்தன்மை தானறி வாரில்லை
பாவு பிரான் அருட் பாடலு மாமே. 32
- 33 பதிபல வாயது பண்டிவ் வுலகம்
விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை உணரார்
சுதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரும்
மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றுரே. 33
- 34 சாந்து கமழுங் கவரியின் கந்தம்போல்
வேந்தன் அமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி
ஆர்ந்த சுடரன்ன ஆயிர நாமமும்
போந்தும் இருந்தும் புகழுகின் றேனே. 34
- 35 ஆற்றுகி லாவழி யாகும் இறைவனைப்
போற்றுமின் போற்றிப் புகழ்மின் புகழ்ந்திடல்
மேற்றிசைக் குங்கிழக் குத்திசை எட்டொடு
மாற்றுவன் அப்படி யாட்டவு மாமே. 35

- 36 அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே. 36
- 37 நானும்நின் நேத்துவன் நான்தொறும் நந்தியைத்
தானும்நின் ருந்தழல் தானெக்கு மேனியன்
வானில்நின் ருர்மதி போல்உடல் உள்ளுவந்
தானில்நின் ருங்கே உயிர்க்கின்ற வானே. 37
- 38 பிதற்றொழி யேன்பெரி யான்அரி யானைப்
பிதற்றொழி யேன்பிற வாஉரு வானைப்
பிதற்றொழி யேன்எங்கள் பேர்நந்தி தன்னைப்
பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவன் நானே. 38
- 39 வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை அங்கே தினைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மான்என் றிறைஞ்சியும்
ஆத்தஞ்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே 39
- 40 குறைந்தடைந் தீசன் குரைகழல் நாடும்
நிறைந்தடை செம்பொனின் நேரொளி ஒக்கும்
மறைந்தடஞ் செய்யாது வாழ்த்தவல் லார்க்குப்
புறஞ்சடஞ் செய்யான் புகுந்துநின் ருனே. 40
- 41 சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவர் பிரானைப்
புனஞ்செய்த நெஞ்சிடை போற்றவல் லார்க்குந்
பனஞ்செய்த வாள்நுதல் பாகனும் அங்கே
இனஞ்செய்த மான்போல் இணங்கிநின் ருனே 41
- 42 போயரன் தன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது
நாயக னான்முடி செய்தது வேநல்கு
மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்
வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே. 42

- 43 அரனடி சொல்லி அரற்றி அழுது
பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளும்
உரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு
நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் ருனே. 43
- 44 போற்றிஎன் பார்அம ரர்புனி தன்அடி
போற்றிஎன் பார்அசு ரர்புனி தன்அடி
போற்றிஎன் பார்மணி தர்புனி தன்அடி
போற்றிஎன் அன்புள் பொலியவைத் தேனே. 44
- 45 விதிவழி அல்லதிவ் வேலை உலகம்
விதிவழி இன்பம் விருத்தமும் இல்லை
துதிவழி நித்தலுஞ் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவ னாமே. 45
- 46 அந்திவண் னாரனேசிவ னேஎன்று
சிந்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழு
முந்திவண் னாமுதல் வாபர னேஎன்று
வந்திவ் வண்ணன்எம் மனம்புகுந் தானே. 46
- 47 மனையுள் இருந்தவர் மாதவர் ஒப்பர்
நினைவுள் இருந்தவர் நேசத்துள் நிற்பர்
பனையுள் இருந்த பருந்தது போல
நினையா தவர்க்கில்லை நின்இன்பந் தானே. 47
- 48 அடியார் பரவும் அமரர் பிரானை
முடியார் வணங்கு முதல்வனை முன்னிப்
படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே. 48
- 49 பரைபசு பாசத்து நாதனை உள்ளி
உரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத்
திரைபசு பாவச் செழுங்கடல் நீந்திக்
கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே. 49

50 சூடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரான் என்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்று
ஆடுவன் ஆடி அமரர்பி ரான் என்று
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே. 50

2. மும்மூர்த்திகளின் முறைமை

51 அளவில் இளமையும் அந்தமும் ஈறும்
அளவியல் காலமும் நானும் உணரில்
தளர்விலன் சங்கரன் தன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருமை அரிஅயற் காமே. 1

52 ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத் தலர்மிசை யானுஞ்
சோதிக்கில் மூன்றுந் தொடர்ச்சியில் ஒன்றெனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றூர்களே. 2

53 ஈசன் இருக்கும் இருவினைக் கப்புறம்
பீசம் உலகிற் பெருந்தெய்வ மானது
ஈசன் அதுஇது என்பார் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் தூரறிந் தார்களே. 3

54 சிவன்முதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றோடொன் றாகும்
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஒங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் தன்பெயர் தானே. 4

55 பயன்அறிந் தவ்வழி எண்ணும் அளவில்
அயனொடு மால்நமக் கன்னியம் இல்லை
நயனங்கள் மூன்றுடை நந்தி தமராம்
வயனம் பெறுவீர்அவ் வானவ ராலே. 5

56 ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனி பணிந்தடி யேன்தொழ
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் ஒப்புந்
ஞாலத்து நம்மடி நல்கிடென் றானே. 6

57 வானவர் என்றும் மனிதர்இவர் என்றும்
தேனமர் கொன்றைச் சிவனருள் அல்லது
தானமர்ந் தோருந் தனித்தெய்வம் மற்றில்லை
ஊனமர்ந் தோரை உணர்வது தானே. 7

58 சோதித்த பேரொளி மூன்றைந் தெனநின்ற
ஆதிக்கண் ஆவ தறிகிலர் ஆதர்கள்
நீதிக்கண் ஈசன் நெடுமால் அயன் என்று
பேதித் தவரைப் பிதற்றுசின் றுரே. 8

59 பரத்திலே ஒன்றுயுள் ளாய்ப்புற மாசி
வரத்தினுள் மாயவ னாய்அய னாகித்
தரத்தினுள் தான்பல தன்மைய னாகிக்
கரத்தினுள் நின்று கழிவுசெய் தானே. 9

60 தானொரு கூறு சதாசிவன் எம்இறை
வானொரு கூறு மருவியும் அங்குளான்
கோனொரு கூறுடல் உள்நின் றுயிர்க்கின்ற
தானொரு கூறு சலமய னாமே. 10

3. வேதச் சிறப்பு

61 வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்
ஓதத் தரும்அறம் எல்லாம் உளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஓதியே வீடுபெற் றார்களே. 1

62 வேதம் உரைத்தானும் வேதிய னாகிலன்
வேதம் உரைத்தானும் வேதா விளங்கிட
வேதம் உரைத்தானும் வேதியர் வேழ்விக்ாய்
வேதம் உரைத்தானும் மெய்ப்பொருள் காட்டவே. 2

63 இருக்குரு வாம்எழில் வேதத்தி னுள்ளே
உருக்குணர் வாயுணர் வேதத்துள் ஒங்கி
வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங்
கருக்குரு வாய்நின்ற கண்ணனு மாமே. 3

- 64 இருக்கில் இருக்கும் எண்ணிலி கோடி அருக்கின்ற மூலத்துள் அங்கே இருக்கும் அருக்கனுஞ் சோமனும் ஆரமல் வீச உருக்கினர் ரோமம் ஒளிவிடுந் தானே. 4
- 65 திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப் பெருநெறி யாய பிராணை நினைந்து குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடும் ஒருநெறி ஒன்றாக வேதாந்தம் ஒதுமே. 5
- 66 ஆறங்க மாய்வரு மாமறை ஒதியைக் கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம் பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் ருரே. 6
- 67 பாட்டும் ஒலியும் பரக்குங் கணிகையர் ஆட்டும் அருத அவனியின் மாட்டாதார் வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவர் ஈட்டும் இடஞ்சென் நிகலலுற் ருரே. 7

4. ஆகமச் சிறப்பு

- 68 அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன் அஞ்சொ டிருப்பது மூன்றுள ஆகமம் எஞ்சலில் விஞ்ஞகர் இருபத் தெண்மரும் அஞ்சா முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே. 1
- 69 அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம் எண்ணில் இருபத்தெண் கோடிநா ருயிரம் விண்ணவர் ஈசன் விழுப்பம் உரைத்தனர் எண்ணிநின் றப்பொருள் ஏத்துவன் நானே. 2
- 70 அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம் விண்ணில் அமரர் தமக்கும் விளங்கரிது அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடின் எண்ணிலி கோடியும் நீர்மே லெழுத்தே. 3

71. பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி உலகின் தரனாய்ச் சிவதன்மந் தானேசொல் காலத்து அரனாய் அமரர்கள் அர்ச்சிக்கு நந்தி உரனாகி ஆகமம் ஒங்கிநின் ருனே. 4
72. சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவம் உவமா மகேசர் உருத்திர தேவர் தவமால் பிரமீசர் தம்மில்தாம் பெற்ற நவஆ கமம்எங்கள் நந்திபெற் ருனே. 5
73. பெற்றநல் ஆகமம் காரணங் காமிகம் உற்றநல் வீரம் உயர்சிந்தம் வாகுளம் மற்றவ் வியாமள மாகுங்கா லோத்தரந் துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே. 6
74. ஆகமம் ஒன்பான் அதிலான நாலேழு மோகமில் நாலேழு முப்பேத முற்றுடன் வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ம்மையொன் ருக முடிந்த அருஞ்சுத்த சைவமே. 7

5. அந்தணரொழுக்கம்

75. அந்தண ராவோர் அறுதொழில் பூண்டனோர் செந்தழல் ஒம்பிமுப் போதும் நியமஞ்செய் தந்தவ நற்கரு மத்துநின் ருங்கிட்டஞ்ச் சந்தியும் ஒதிச் சடங்கறுப் போர்களே. 1
76. காயத் திரியே கருதுசா வித்திரி ஆய்தற் குவப்பர் மந்திரமாங் குன்னி நேயத் தேரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய் மாயத்துள் தோயா மறையோர்கள் தாமே. 2
77. பெருநெறி யான பிரணவம் ஓர்ந்து குருநெறி யாலுரை கூடிநால் வேதத் திருநெறி யான கிரியை யிருந்து சொருபம தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே. 3

78. சத்திய முந்தவம் தான் அவன் ஆதலும் எய்த்தகும் இந்தியம் ஈட்டியே வாட்டலும் ஒத்த உயிர்கள் உண்டா யுணர்வுற்றுப் பெத்தம் அறுத்தலு மாகும் பிரமமே. 4
79. வேதாந்தங் கேட்க விரும்பிய வேதியர் வேதாந்தங் கேட்டுந்தம் வேட்கை ஒழிந்திலர் வேதாந்த மாவது வேட்கை ஒழித்திடம் வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே. 5
80. நூலுஞ் சிகையும் நுவலிற் பிரமமோ நூலது கார்ப்பாச நுண்சிகை கேசமாம் நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம் நூலுடை அந்தணர் காணும் நுவலிலே. 6
81. சத்தியம் இன்றித் தனிஞானந் தானின்றி ஒத்த விடையம்விட் டோரும் உணர்வின்றிப் பத்தியும் இன்றிப் பரன்உண்மை யின்றிப் பித்தேறும் மூடர் பிராமணர் தாமன்றே. 7
82. திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக் குருநெறி யாலே குருபதஞ் சேர்ந்து கரும நியமாதி கைவிட்டுக் காணுந் தூரிய சமாதியாந் தூய்மறை யோர்க்கே. 8
83. மறையோ ரவரே மறையவ ரானால் மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையில் தூய்மை குறையோர்தன் மற்றுள்ள கோலா கலமென்று அறிவோர் மறைதெரிந் தந்தணராமே. 9
84. அந்தண்மை பூண்ட அருமறை யந்தத்துச் சிந்தைசெய் அந்தணர் சேருஞ் செழும்புவி நந்துதல் இல்லை நரபதி நன்றாகும் அந்தியுஞ் சந்தியும் ஆகுதி பண்ணாமே. 10

6. ஆகுதி வேட்டல்

85. வசையில் விழுப்பொருள் வானும் நிலனுந் திசையுந் திசைபெறு தேவர் குழாமும் விசையம் பெருகிய வேத முதலாம் அசைவிலா அந்தணர் ஆகுதி வேட்டலே. 1
86. ஆகுதி வேட்கும் அருமறை அந்தணர் போகதி நாடிப் புறங்கொடுத் துண்ணுவர் தாம்விதி வேண்டித் தலைப்படு மெய்நெறி தாமறி வாலே தலைப்பட்ட வாரே. 2
87. அணைதுணை அந்தணர் அங்கியுள் அங்கி அணைதுணை வைத்ததின் உட்பொரு ளான ஊணைதுணை யாமத் தியங்கும் பொழுது துணையணை யாயதோர் தூய்நெறி யாமே. 3
88. தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட நானே விடப்படு மேதொன்றை நாடாது பூமேவு நான்முகன் புண்ணிய போகனாய் ஒமேவும் ஓரா குதிஅவி உண்ணவே. 4
89. மெய்நின் றெரியும் நெடுஞ்சுட ரேசென்று மைநின் றெரியும் வகையறி வார்கட்கு மைநின் றவிழ்தரு மத்தின மாம்என்றுஞ் செய்நின்ற செல்வம் தீயது வாமே. 5
90. பாழி அகலும் எரியுந் திரிபோலிட்டு ஊழி அகலும் உறுவினை நோய்பல வாழிசெய் தங்கி உதிக்க அவைவிழும் வீழிசெய் தங்கி வினைசுடு மாமே. 6
91. பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த அருஞ்செல்வம் தந்த தலைவனை நாடும் வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவிருந் தெண்ணிப் பருஞ்செல்வத் தாகுதி வேட்கநின் றாரே. 7

92. ஒண்குட ராணை உலப்பிலி நாதனை
ஒண்குட ராகிளன் னுள்ளத் திருக்கின்ற
கண்குட ரோன்உல கேழுங் கடந்த அத்
தண்குட ரோமத் தலைவனு மாமே. 8
93. ஓமத்துள் அங்கியின் உள்ளுளன் எம்இறை
ஈமத்துள் அங்கி இரதங்கொள் வானுளன்
வேமத்துள் அங்கி வளைவு வினைக்கடல்
கோமத்துள் அங்கி குரைகடல் தானே. 9
94. அங்கி நிறுத்தும் அருந்தவர் ஆரணத்
தங்கி இருக்கும் வகையருள் செய்தவர்
எங்கும் நிறுத்தி இளைப்பப் பெரும்பதி
பொங்கி நிறுத்தும் புகழ்து வாமே. 10

7. அரசாட்சி முறை

- 95 கல்லா அரசனுங் காலனும் நேரொப்பர்
கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா அரசன் அறம்ஓரான் கொல்லென்பான்
நல்லாரைக் காலன் நணுகநில் லானே. 1
- 96 நாள்தோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாள்தோறும் நாடி யவன்நெறி நாடானேல்
நாள்தோறும் நாடு கெடுமூட நண்ணுமால்
நாள்தோறும் செல்வம் நரபதி குன்றுமே. 2
- 97 வேடநெறி நில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேடநெறி நிற்போர் வேடம்மெய் வேடமே
வேடநெறி நில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேடநெறி செய்தால் வீடது வாகுமே. 3
- 18 மூடங் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடொன் றிலனாகும் ஆதலாற் பேர்த்துணர்ந்து
ஆடம் பரநூற் சிகையறுத் தால்நன்றே. 4

- 99 ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின் றவர்தம்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே. 5
- 100 ஆவையும் பாவையும் மற்றற வோரையுந்
தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்
காவலன் காப்பவன் காப்பா தொழிவனேல்
மேவும் மறுமைக்கு மீளா நரகமே. 6
- 101 திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்தும் அறநெறி யேஆற்றல் வேண்டும்
சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையும்
அறைந்திடில் வேந்தனுக் காறிலொன் ருமே. 7
- 102 வேந்தன் உலகை மிகநன்று காப்பது
வாய்ந்த மனிதர்கள் அவ்வழி யாநிற்பர்
பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப்
பாய்ந்த புலியன்ன பாவகத் தானே. 8
- 103 கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி உண்ணாதோர்
மால்கொண்டு தேறலை உண்ணும் மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே. 9
- 104 தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை
அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம நூல்நெறி
எத்தண் டமுஞ்செய்யும் அம்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே. 10

8. வானச் சிறப்பு

- 105 அமுதாறு மாமழை நீரத னாலே
அமுதாறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றங்
கமுதாறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதாறுங் காஞ்சிரை ஆங்குது வாமே. 1

- 106 வரையிடை நின்றுழி வான்நீர் அருவி
உரையில்லை உள்ளத் தகத்துநின் றூறு
நுரையில்லை மாசில்லை நுண்ணிய தெண்ணீர்க்
கரையில்லை எந்தை கழுமணி யாரே. 2

9. அறஞ் செய்வான் திறம்

- 107 ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே. 1
- 108 தாமறி வாரண்ணல் தாள்பணி வாரவர்
தாமறி வாரறந் தாங்கிநின் றூரவர்
தாமறி வார்சிவ தத்துவ ராவர்கள்
தாமறி வார்க்குத் தமர்பர னாமே. 2
- 109 யாவர்க்கு மாம்பிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னூரை தானே. 3
- 110 அற்றுநின் றுருண்ணும் ஊணே அறனென்னுங்
கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானிடர்
உற்றுநின் றுங்கொரு கூவற் குளத்தினிற்
பற்றிவந் துண்ணும் பயன்அறி யாரே. 4
- 111 அழுக்கினை ஒட்டி அறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளில் தருமமுஞ் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
இழிக்கவன் றென்செய்வீர் ஏழைநெஞ் சீரே. 5
- 112 தன்னை அறியாது தான்நல்ல ரென்னாதிங்
கின்மை யறியா தினையரென் றேராது
வன்மையில் வந்திடுங் கூற்றம் வருமுன்னந்
தன்மையின் நல்ல தவஞ்செய்யும் நீரே. 6

- 113 துறந்தான் வழிமுதற் சுற்றமும் இல்லை
இறந்தான் வழிமுதல் இன்பமும் இல்லை
மறந்தான் வழிமுதல் வந்திலன் ஈசன்
அறந்தான் அறியும் அளவறி வாரே. 7
- 114 தான்தவஞ் செய்வதாஞ் செய்தவத் தவ்வழி
மான்தெய்வ மாக மதிக்கும் மனிதர்கள்
ஊன்தெய்வ மாக உயிர்க்கின்ற பல்லுயிர்
நான்தெய்வம் என்று நமன்வரு வானே. 8
- 115 தினைக்கும் வினைக்கடல் தீர்வுறு தோணி
இளைப்பினை நீக்கும் இருவழி உண்டு
கிளைக்குந் தனக்கும்அக் கேடில் புகழோன்
விளைக்குந் தவம்அறம் மேற்றுனை யாமே. 9
- 116 பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பார்மிசை
அற்றம் உரையான் அறநெறிக் கல்லது
உற்றுங்க ளால்ஒன்றும் ஈந்தது வேதுனை
மற்றண்ணல் வைத்த வழிகொள்ளு மாறே. 10

10. அறஞ் செய்வான் திறம்

- 117 எட்டி பழுத்த இருங்கனி வீழ்ந்தன
ஒட்டிய நல்லறஞ் செய்யா தவர்செல்வம்
வட்டிகொண் டட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயன்அறி யாரே. 1
- 118 ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளூங் குறிகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
அழிந்தன கண்டும் அறம்அறி யாரே. 2
- 119 அறம்அறி யார்அண்ணல் பாதம் நினையுந்
திறம்அறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
புறம்அறி யார்பலர் பொய்ம்மொழி கேட்டு
மறம்அறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே. 3

- 120 இருமலும் சோகையும் ஈனையும் வெப்புந்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகும்
உருமிடி நாக முரோணி கழலை
தருமஞ்செய் வார்பக்கல் தாழகி லாவே. 4
- 121 பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்
இரவலர்க் கீத்தலை யாயினும் ஈயார்
கரகத்தால் நீரட்டிக் காவை வளர்க்கார்
நரகத்தில் நீற்றிரோ நன்னெஞ்சி னீரே. 5
- 122 வழிநடப் பாரின்றி வாறோர் உலகங்
கழிநடப் பார்நடந் தார்களும் பாடும்
மழிநடக் கும்வினை மாசற வோட்டிட்டு
ஒழிநடப் பார்வினை ஒங்கிநின் ருரே. 6
- 123 கனிந்தவர் ஈசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவர் ஈசன் துறக்கம தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே. 7
- 124 இன்பம் இடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்பம் அதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை அறம்அறி யாரே. 8
- 125 கெடுவது மரவதுங் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்தின்ப நாடவும் ஒட்டான்
இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின் இன்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே. 9
- 126 செல்வங் கருதிச் சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்
இல்லங் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கெய்த விற்குறி யாமே. 10

11. அவையடக்கம்

- 127 ஆரறி வார்எங்கள் அண்ணல் பெருமையை
ஆரறி வார்இந்த அகலமும் நீளமும்
பேரறி யாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றதின்
வேரறி யாமை விளம்புகின் றேனே. 1
- 128 பாடவல் லார்தெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல் லார்தெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல் லார்தெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல் லார்தெறி தேடகில் லேனே. 2

2. தற்சிறப்புப் பாயிரம்

1. குரு பரம்பரை

- 129 நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிபின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோ டெண்மரு மாமே. 1
- 130 நந்தி அருளாலே நாதனும் பேர்பெற்றோம்
நந்தி அருளாலே மூலனை நாடினோம்
நந்தி அருளாவ தென்செய்யும் நாட்டினில்
நந்தி வடிகாட்ட நானிருந் தேனே. 2
- 131 நால்வரும் நாலு திசைக்கொண்டு நாதர்கள்
நால்வரும் நானு விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரும் நான்பெற்றதெல்லாம் பெறுகென
நால்வருந் தேவராய் நாதரா னார்களே. 3
- 132 மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரமன் உருத்திரன்
கத்துருக் காலாங்கி கஞ்சு மலையனோடு
இந்த எழுவரும் என் வழியாமே. 4

- 133 மொழிந்தது மூவர்க்கும் நால்வர்க்கும் ஈசல்.
ஒழிந்த பெருமை இறப்பும் பிறப்புஞ்
செழுஞ்சுடர் மூன்றொளி யாகிய தேவன்
கழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லேனே. 5
- 134 தத்துவ ஞானம் உரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரும்
ஒத்துடன் வேறா யிருந்து துதிசெயும்
பத்திமை யால்இப் பயனறி யாரே. 6
2. திருமுலர் தம் வரலாறு கூறுதல்
(மாணக்கர்களுக்கு)
- 135 நந்தி இணையடி நான்தலை மேற்கொண்டு
புந்தியின் உள்ளே புகப்பெய்து போற்றிசெய்து
அந்தி மதிபுனை அரனடி நாள்தொறுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே. 1
- 136 செப்புஞ் சிவாகமம் என்னும்அப் பேர்பெற்றுத்
அப்படி நல்கும் அருள்நந்தி தாள்பெற்றுத்
தப்பிலா மன்றில் தனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பில் எழுகோடி யுகம்இருந் தேனே. 2
- 137 இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே
பொருந்திய செல்வப் புவனா பதியாம்
அருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடியேன்
பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே. 3
- 138 மாலாங்க னேயிங்கு யான்வந்த காரணம்
நீலாங்க மேனியள் நேரிழை யாளொடு
மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே. 4
- 139 நேரிழை யாவாள் நிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாளென் பிறப்பறுத் தாண்டவள்
சீருடை யாள்சிவ னாவடு தண்டுறை
சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே. 5

- 140 சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஒதியே 6
- 141 அகலிடத் தார்மெய்யை அண்டத்து வித்தைப்
புகலிடத் தெம்மெய்யைப் போதவிட் டாணைப்
புகலிடத் தும்இர வும்பணிந் தேத்தி
இகலிடத் தேஇருள் நீங்கிநின் றேனே. 7
- 142 இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலி கோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக் கீழே. 8
- 143 ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புக்கு
ஊனமில் ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள்
ஞானப்பா லாட்டி நாதனை அர்ச்சித்து
நானும் இருந்தேன்நற் போதியின் கீழே. 9
- 144 செல்கின்ற வாறறி கிவமுனி சித்தசன்
வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராய்ப்
பல்கின்ற தேவர் அசுரர் நரர்தம்பால்
ஒன்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தேனே. 10
- 145 சித்தத்தின் உள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில்
உத்தம மாகவே ஒதிய வேதத்தின்
ஒத்த உடலையும் உள்நின்ற உற்பத்தி
அத்தன் எனக்கிங் கருளால் அளித்ததே. 11
- 146 நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறியிதென்று
ஆய்ந்திடுங் காலாங்கி கஞ்ச மலையமான்
ஓர்ந்திடுங் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்
தோர்ந்திடுஞ் சுத்த சைவத் துயிரதே. 12
- 147 நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே. 13
- 148 பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச்
சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி
மறப்பிலர் நெஞ்சினுள் மந்திர மால்
உறைப்பொடுங் கூடிநின் ருதலு மாமே. 14

- 149 சதாசிவம் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம்
மிதாசனி யாதிருந் தேனின்ற காலம்
இதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி
உதாசனி யாதுட னேஉணர்ந் தேமால்: 15
- 150 அங்கிமி காமைவைத் தானுடல் வைத்தான்
எங்குமி காமைவைத் தானுல கேழையும
தங்கிமி காமைவைத் தான்தமிழ்ச் சாத்திரம்
பொங்கிமி காமைவைத் தான்பொருள் தானுமே. 16
- 151 பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாதையுங்
கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வார்என்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாதையும்
அண்ட முதலான் அறஞ்சொன்ன வாறே. 17
- 152 பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் ருக முயல்தவஞ் செய்கிலர்
என்னைநன் ருக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் ருகத் தமிழ்செய்யு மாறே. 18
- 153 பெற்றமும் மாணும் மழுவும் பிறிவற்ற
தற்பரன் கற்பனை யாருஞ் சராசரத்
தற்றமும் நல்கி அடியேன் சிரத்தினில்
நற்பத மும்அளித் தான்எங்கள் நந்தியே. 19
- 154 ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை
ஆயத்தை யச்சிவன் தன்னை யகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளக்கியிட் டேனே. 20
- 155 விளக்கிப் பரமாகும் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி
அளப்பில பெருமையன் ஆனந்தி நந்தி
துளக்கறும் ஆனந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து
வளப்பில் சுயிலை வழியில்வந் தேனே. 21
- 156 நந்திஅரு ளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்திஅரு ளாலே சதாசிவ னாயினேன்
நந்திஅரு ளால்மெய்ஞ் ஞானத்துள் நண்ணினேன்
நந்திஅரு ளாலே நானிருந் தேனே. 22

பாயிரம் முற்றும்.

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

[எண் - பக்க எண்]

அகலிடத்தார்	23	இருமலும்சோகை	20	செல்லம்கருதிச்	20
அங்கிறிறுத்தும்	16	இன்பம் இடரென்	20	சேர்ந்திருந்தேன்	23
அங்கிமிகாமை	24	ஈசன் இருக்கும்	10	சோதித்தபேரொளி	11
அஞ்சனமேனி	12	எட்டி பழுத்த	19	ஞானத் தலைவி	23
அடியார்பரவும்	9	ஐந்து கரத்தனை	1	ஞானமிலாதார்	17
அணைதுணை	15	ஒக்க நின்றனை	3	ஞேயத்தை	24
அண்ணல்அருளால்	12	ஒண் சுடராளை	16	தத்தஞ்சமயத்	17
அதிபதிசெய்து	5	ஒழிந்தகாலங்	19	தத்துவஞானம்	22
அத்தன்நவ	2	ஒன்றவன்தானே	3	தன்னை அறியாது	18
அந்தணரரவோர்	13	ஒமத்துள் அங்கி	16	தாமழிவாரண்ணல்	18
அந்தண்மைபூண்ட	14	ஒலக்கஞ் சூழ்ந்த	10	தானேவிடும்பற்	15
அந்திவண்ணு	9	கடந்துநின்றான்	4	தானொருகூறு	11
அப்பனைநந்தியை	8	கண்ணுதலான்	4	தாந்தவஞ்	14
அழகுறுமாமைழ	17	கலந்தருள்	1	திருநெறியாகிய	14
அயலும் புடையும்	4	கல்லா அரசனுங்	16	திருநெறியாவது	12
அரண்டிசொல்லி	9	கணிந்தவர் ஈசன்	20	தினைக்கும்வினை	19
அவனைஒளிய	3	காணநில்லாயடி	7	திற்றத்தரு	17
அளவில்இளமையும்	10	காயத் திரியே	13	தியினுவெய்யன்	3
அழக்கினைஒட்டி	18	காயம் இரண்டுங்	5	துறந்தான்	19
அறம் அறியார்	19	கால்கொண்டு	17	தேவர்பிரான் நம்	7
அற்றுநின்றருண்	18	குறைந்தடைந்தீசன்	8	தொடர்ந்துநின்	6
ஆகமம் ஒன்பான்	13	கெடுவது மாவதுங்	20	நந்தி அருளாலே	21
ஆகுதிவேட்கும்	15	கோதுகுலாவிய	5	நந்தி அருளாலே	24
ஆதிப்பிரானும்	10	சதாசிவம்	24	நந்தி அருள்பெற்	21
ஆதியுமாய்	4	சத்தியமுந்தவம்	14	நந்தி இணையடி	22
ஆரறிவார்	21	சத்தியம் இன்றித்	14	நால்வரும்	21
ஆர்க்கும்இடு	18	சந்தி எனத்தக்க	6	நாள்தோறும்	16
ஆவையும்பாவை	17	சாந்துகமழ்ந்	7	நானும்நின்றேத்	8
ஆறங்கமாய்	12	சித்தத்தின்	23	நான்பெற்ற	23
ஆற்றுசிலாவழி	7	சிவமாம்பரத்தி	13	நூலும்சகையும்	14
இதுபதிஎவல்	5	சிவனொடொக்கு	3	நேரிழையாவான்	22
இணங்கிநின்றான்	6	சிவன் முதல்	10	நேர்ந்திடு	23
இருக்கில்இருக்கும்	12	சினஞ்செய்த	8	பதிபலவாயது	7
இருக்குருவாம்	11	குடுவன்நெஞ்சிடை	10	பண்டிதராவார்	24
இருந்தவக்	22	செப்பும்சிவாகமம்	22	பயன்அறிந்தவ்	10
இருந்தேன்இக்	23	செல்கின்றவா	23	பரத்திலே	11

பரவப்படுவான்	20	போற்றிசைத்	3	வசையில் விழுப்	15
பரனும்ப் பராபரங்	13	போற்றிசைத்தும்	6	வந்தமடமேழும்	1
பரைபசுபாசத்து	9	மந்திரம்பெற்ற	21	வரையிடையின்	18
பற்றுதுவாய்	19	மண்ணகத்தான்	7	வல்லவன்வன்	6
பாடவல்லார்	21	மண்ணளந்தான்	4	வழிநடப்பாரின்றி	20
பாட்டும் ஓவியும்	12	மறையோரவரே	14	வாழ்த்தவல்லார்	8
பாழிஅகலும்	15	மனத்தில் எழுகின்ற	6	வானப்பெருங்	5
பிதற்றுகின்றேன்	4	மனையுள் இருந்த	9	வானவர் என்றும்	11
பிதற்றொழியேன்	8	மன்னியவாய்	5	வானின்றழைக்கும்	7
பிறப்பிவிநாதனை	23	மாலாங்களை	22	விதிவழி அல்லதிங்	9
பிறப்பிவி பிஞ்சுகள்	6	முடிவும் பிறப்பை	5	வித்தகமாகிய	2
பின்னையின்றென்னே	24	முன்னையொப்	3	விளங்கிப்பரமா	24
பெருஞ்செல்வங்	15	முடங்கடொதோர்	16	வேடநெறி	16
பெருநெறியான	13	மூலன்உரைசெய்த		வேதத்தைவிட்ட	11
பெற்ற நல்ஆகமம்	18	முப்பது	1	வேதம் உரைத்	11
பெற்றமும் மானும்	24	மூலன் உரைசெய்த		வேதாந்தங்	14
பொன்னாற்புரிந்	4	மூவா	2	வேந்தன்	17
போயரன்	8	மெய்நின்றெறி	15	வைத்தபரிசே	2
போற்றிஎன்	9	மொழிந்தது	22	யாவர்க்குமாம்	18

